

Sannheten vil gjøre deg fri!

NB! Dette er en urettet versjon, skrivefeil kan forekomme. Hvis du vil hjelpe meg å rette denne, skriv til meg på tore@btww.net

Joh 8:31-32

31 Jesus sa da til de jøder som var kommet til tro på ham: Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler.

32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere.

Joh 8:36

36 Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.

Hva er sannhet? Vi lever i et samfunn der alt er relativt, det som er sant for meg trenger ikke å være sant for deg. Vi lever også i en tid der Guds sannheter blir mer og mer fornektet. Du kan finne det igjen i nyheter, magasiner, bøker og filmer til venner, skole, jobb og til og med fra mange kirker blir vi bombardert med løgner om hvem Gud er. Hvordan kan vi finne sannheten i en verden som ikke ønsker den? Hvordan kan du være med på å rive ned tankebygninger som reiser seg mot kunnskapen om hvem Gud er?

2Kor 10:5

5 idet vi river ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus.

En dag jeg hadde et møte gikk beltet mitt i stykker, under hele møtet mistet jeg nesten buksen, og måtte holde den oppe. Tenk hvis dette hadde vært en rustning, da ville jeg ha blitt mer distraheret av og holde rustningen på plass, enn å beskytte meg mot fienden. Jeg ville kanskje ha mistet den, snublet og blitt et lett bytte for fienden. Sannheten er også som et belte som holde på plass vår beskyttelse fra vår fiende, satan.

En del av rustningen i Ef 6:14 er sannhetens belte. Beltet på rustningen var det som holdt rustningen på plass. Hvis vi ikke vet sannheten blir det kaos, og vi mister vår beskyttelse. Å vite sannheten er et våpen, våpen i mot motløshet, frykt, urettferdighet, synd, sykdom, depresjon o.s.v.

Hvordan kan vi bruke sannheten som et våpen?

Da Jesus ble fristet i ørkenen i Matt 4 var det en ting han brukte imot fienden, og det var Guds ord. Selv om djevelen fristet han med å ta skriftsteder ut av sin sammenheng, visste Jesus Guds ord, sannheten, og det satte ham fri fra djevelens løgner.

Sannheten vil gjøre deg fri.

Jeg liker King James versjon av Bibelen som sier:

John 8:32

32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.

Sannheten skal gjøre deg fri. Ofte kan vi tro at å bare høre sannheten er nok, men du må også tilegne deg den i ditt liv før sannheten skal ha en effekt.

Jak 1:23-24

23 For dersom noen er en Ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige ansikt i et speil –

24 han så på seg selv og gikk bort, og glemte straks hvordan han så ut.

Du kan vite sannheten, men du kan la være å leve etter den. Du må leve ut sannheten før den vil ha en effekt i ditt liv.

I dag ønsker vi ofte at ting skal skje med en gang. Vi har ofte veldig liten tålmodighet. Jeg kan ta meg selv i dette. Jeg kan kanskje holde ut et par dager eller uker, ja til og med måneder, men fordi jeg ikke opplever at Guds sannhet synelig, gir jeg opp og jeg ser ikke resultater. Mens andre ganger har jeg ikke gitt opp, og jeg har sett at Guds sannhet har blitt manifestert.

To typer av sannhet

Vi har to typer sannhet, og det er viktig å ikke fornekte noen av dem. Vi har en sannhet som sansene, omstendighetene og følelsene forteller oss. Hvis du mangler penger, er det en sannhet at du mangler penger. Hvis du er syk, er det en sannhet at du er syk. Hvis du føler deg motløs, er det en sannhet at du føler deg motløs. Men det er en annen sannhet, en åndelig sannhet som er høyere enn den sannhet vi kan, føle, smake og se. Så hvis du mangler penger, er det en sannhet som sier at Gud er din forsørger (Salme 23), hvis du er syk er det en høyere sannhet som sier at ved hans sår har vi fått legedom, hvis vi er motløse er det en sannhet som sier at Gud ikke har gitt oss en motløshetsånd. Feilen våres er ofte at vi fokuserer på feil sannhet. Når ting er vanskelig er det veldig lett å fokusere på det som er problematisk, istedenfor Guds løfter. Det er viktig at du ikke fornekte sannheten, men det er ennå viktigere at du ser Guds sannhet, for det er den som vil sette deg fri.

Jeg vet at dette ikke er lett, jeg har slitt med en sykdom nå i over fire år, og det er ofte vanskelig å ta øynene vekk i fra den, men jeg vet at det er sannheten som vil sette meg fri. Jeg har også opplevd når jeg får fokuset vekk ifra sykdommen og over på løftene, blir jeg bedre.

La oss nå gå litt mer inn på forskjellige områder der djevelens løgner, gjennom denne verden, har påvirket oss.

Sannheten om Gud

Guds karakter

Ligger du under mismot og fordømmelse, føler du at du aldri klarer å nå opp til Guds standard. Kanskje det har noe med at du ikke ser sannheten om hvem Gud egentlig er.

Mange har et bilde av Gud som en hevnjerrig ørken Gud, som sitter langt oppe i himmelen men langt grått hår og ser ned på deg med en lupe for å finne noe galt med deg..

Jeg husker en barnesang jeg sang da jeg var liten. Som sier for vår fader over der (himmelen) han ser ned på sine her, så pass deg lille øye hva du ser og hånd hva du gjør.

Jeg mener personlig at dette er en forferdelig barnesang, og jeg håper ingen synger den lenger. Den er litt bedre på engelsk der de synger at Gud ser ned på oss i kjærlighet, men likefullt, jeg liker ikke denne sangen, for den gir et veldig galt bilde av Gud.

Det er veldig mange som tror at Gud er lang vekk i fra oss og det eneste han gjør er å finne feil med oss, og hvis han gjør det sier han: Omvend deg, eller smak min fordømmelse og staff! Pass deg for Gud ser deg, og han liker deg ikke hvis du gjør gale ting. Dette er en løgn! Vi som mennesker har lett for å tro at Gud er som oss mennesker, og han vil handle lik mange autoritetsfigurer, som: Foreldre, lærere, pastorer etc. Men Bibeln sier at Gud ikke er lik oss mennesker. Det finnes ikke noen galt i han og han lyver aldri

4M 23:19

19 Gud er ikke et menneske så han skulle lyve, heller ikke et menneskebarn så han skulle angre. Skulle han si noe og ikke gjøre det? Skulle han tale og ikke sette det i verk?

Vi har ofte ikke forstått hva nåde egentlig er, for det er litt uforståelig for oss mennesker. Hvordan kan man begå en forbrytelse og slippe fri? Hvordan kan noen tilgi når noen har såret en på det dypeste? Vi må jo sone for våre synder? Sannheten er den at Gud elsker deg akkurat nå, selv om du falt i en synd for to minutter siden. Han har allerede glemt dem, han holder dem ikke mot deg lenger.

Noen tror at når vi gjør gale ting så vil Gud straffe oss, han holder syndene våre opp mot oss og sier: Siden du falt i å si noe galt om andre bak deres rygg, vil jeg ikke være nær deg på en stund, og jeg kan ikke bruke deg i å undervise på søndagsskolen på søndag. Du er kanskje ikke et godt vitne, men Gud ønsker å bruk deg for det. Han har ikke avvist deg.

I Bibelen så står det at: Gud gjør ikke med oss etter våre synder!!

Sal 103:8-10

8 Herren er barmhjertig og nådig, langmodig og rik på miskunnhet.

9 Han går ikke alltid i rette, og glemmer ikke på vrede for evig.

10 Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger.

Dette skrev David som faktisk levde under det Gamle Testamentets tid. *Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger!* Dette er sannheten om Gud. Gud lar deg ikke lide for en synd du gjorde, du må ikke betale tilbake hva du har gjort feil. Gud er ikke sint eller vred på deg! Han vil ikke skjenne på deg!

Jes 54:9

9 For som Noahs flom er dette for meg. Likesom jeg sverget at Noahs flom ikke mer skal gå over jorden, slik har jeg nå sverget at jeg ikke vil være vred på deg eller skjenne på deg.

Guds vrede over din synd ble utøst på korset da Jesus døde.

Jes 53:10

10 Men det behaget Herren å knuse ham. Han slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer, skulle han se etterkommere og leve lenge, og Herrens vilje skulle ha framgang ved hans hånd.

Jesus representerte vår synd derfor er det står: Gud likte å knuse ham. Gud lot sin vrede gå ut over sin egen sønn, for at vi ikke skal oppleve Guds dom over våre liv lenger. Guds vrede er allerede blitt uttømt, du trenger ikke være redd for den mer.

Så da gjør det ikke noe om jeg synder da, tenker du kanskje. Nei langt derifra! Paulus sier i Rom 6:15

15 Hva så? Skal vi synde siden vi ikke er under loven, men under nåden? Langt derifra!

Gud vil ikke straffe deg for dine synder, så sant du ikke helt og fullt velger å vender Han ryggen. På dommens dag vil dine synder bli holdt mot deg og straffen vil bli en evig fortapelse.

Men er det ikke konsekvenser av at vi synder da. Jo det er det, men det er ikke Gud som sender dem. Når vi synder åpner vi opp for at djevelen kan komme og angripe oss slik at hans vilje skjer. Det er en konsekvens av synd, og du vil selv føre forbannelse over deg hvis du lever i synd. Men det er Gud som forbanner deg, men du gir anledning til at djevelen kan operere i ditt liv. Det er derfor Gud hater synd så mye, for det bringer deg på avstand fra ham og djevelen kan gjøre mer hva han vil.

Hvorfor kan ikke Gud stoppe oss da? Gud har alle gitt oss en fri vilje, hvis han stopper oss hver gang vi velger å synde, ville vår frie vilje bli opphevet. Så du kan velge å leve under den forbannelse det er å leve i synd, eller velsignelser ved å leve i hellighet. Å leve i hellighet betyr IKKE at du aldri kan falle, men det er å reise seg hver gang man har falt, og velge å gå videre og ikke legge seg under for fordømmelse og mismot (mismot kan være: jeg får det aldri til allikevel så jeg kan like godt bare falle i synd når jeg føler for det). En av forbannelsene djevelen kommer med etter at vi har falt er fordømmelse, bare det i seg selv burde motivere oss til å ikke synde. Men du trenger ikke å legge deg under for fordømmelsen, for Gud er glad i deg fremdeles og han har ikke fordømt deg. Han gjør ikke med deg etter dine synder, men djevelen gjør det og sier at det er Gud.

Det er Guds godhet, hans nåde, som driver oss til omvendelse, ikke at vi vil få straff for det. Rom 2:4

4 Eller forakter du hans rikdom på godhet og overbærenhet og tålmodighet? Vet du ikke at Guds godhet driver deg til omvendelse?

Hvis du bryter lover har det med straff å gjøre. For eksempel du er redd for å bryte fartsgrensen for da vil lappen ryke. Men hvis vi alle tok hensyn til hverandre og kjøre forsiktig ville vi ikke trengt fartsgrenser.

Loven som ble gitt til Moses var for folket ikke for Gud. Mange tror at loven ble gitt fordi Gud var en streng Gud. Men Gud har alltid ønsket først og fremst fellesskap gjennom tro. Men folk ville ikke ha dette vennskapet og de gjorde mange ting imot hverandre og mot Gud som ville føre dem inn i djevelens feller. For å unngå at et helt folk gikk fortapt, måtte Gud gi dem loven.

Vi har lover i dette samfunnet, om at hvis vi stjeler eller dreper noen er det en straff for det. Disse lovene er gode, for de gir oss beskyttelse. Men hvis hver av oss elsket hverandre, hadde vi ikke behøvd å ha noen lover, for da ville vi automatisk ikke stjele eller myrde. Det er dette Gud ønsket, men på grunn av menneskets utroskap måtte han etter rundt 2000 år uten loven, gi dem lover.

Det er ingen som fult ut kan leve etter loven i det Gamle Testamentet, og lovens hensikt var bare å vise at ingen er rettferdige, ingen er feilfrie, vi trenger alle å ha noen som kan frelse oss, vi trenger en frelser. Folk trenger også å se at det ikke er deres godhet som vil føre dem til Gud, men kun av nåde, det vil si ufortjent.

Er Gud en rettferdig Gud

Mange i dag når de ser på verden rundt oss lurer på om det virkelig finnes en rettferdig Gud. Se undervisningen om en rettferdig Gud.

Sannheten om Gud i GT og NT

Rettferdiggjort av tro

Rettferdiggjort er juridiske uttrykk. I GT møter vi verbet tsādaq, å erklære rettferdig, frikjenne fra skyld. Samme betydning har det gr. dikaióun (subst. dikaiōsis, frikjenning, brukt bare i Rom 4:25. 5:18). Dikaióun betyr ikke å være (etisk) uten skyld eller å gjøres skyldfri, men å bli dømt uskyldig, erklæres skyldfri, Rom 4:6-8: tilregnet rettferdighet, ikke tilregnet synd. Et menneske blir «rettferdiggjort (NO78: erklært rettferdig) uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus», Rom 3:24.

Mange tenker at Gud i det Gamle Testamentet var en hevngjerrig ørkengud som var vanskelig å tilfredsstille. Han hadde høye krav som ingen kunne oppnå. Men er dette et rett bilde av Gud.

Gud har alltid ønsket samfunn med oss, og det har alltid skjedd gjennom tro. For å ha kontakt med Gud trenger vi rettferdighet, for han er hellig og ren. Hvordan får vi rettferdigheten, eller få et rett forhold til Gud? Jo gjennom tro.

Du har kanskje hørt det blitt sagt, og jeg selv har forkynt det, at da Adam og Eva falt i Edens hage ble samfunnet med Gud brutt. Men det er faktisk ikke helt riktig. Fallet hadde store konsekvenser, men det var ikke slik at Gud fullstendig brøt kontakten med oss mennesker. Vi sammenligner ofte Gud med mennesker og vi har kanskje opplevd at vi har såret eller gjort noe galt med noen personer, og da ønsker de ikke å ha kontakt med oss lenger.

Jeg husker at det var en jeg såret en gang, det var bare en liten fille ting, og egentlig var det bare litt missforståelse, men vedkommende snakket ikke med meg på over to uker.

Vedkommende brøt all kontakt, selv om jeg så og måtte forholde meg til vedkommende hver dag.

Vi tenker ofte at det er slik Gud er og det var slik han gjorde det i Edens hage. Adam og Eva hadde såret Gud dypt ved sitt valg, og Gud ville ikke ha kontakt med dem mer. Men Gud brøt faktisk ikke kontakten men faktisk hjalp dem i sin nye tilværelse.

1M 3:21

21 Og Gud Herren gjorde klær av skinn til Adam og hans hustru, og kledde dem.

Mange lurer da kanskje på hvorfor de ble hivd ut av Eden hage? Det var også et tre til i hagen som het: Livets tre. Hvis de hadde spist av dette også ville de aldri kunne dø. Kan du tenke deg å leve i denne forfallende verden, og aldri dø. Tenk å ha en grusom sykdom og aldri dø, eller tenk om Hitler levde for alltid her på jorden. Gud i sin nåde og kjærlighet, stengte menneskene ute fra Edens hage for at de ikke skulle begå denne feilen også.

1M 3:22-24

22 Og Gud Herren sa: Se, mennesket er blitt som en av oss til å kjenne godt og ondt. Bare han nå ikke strekker ut sin hånd og tar også av livets tre, og eter og lever evig!

23 Så viste Gud Herren ham ut av Edens hage og satte ham til å dyrke jorden, som han var tatt av.

24 Han drev mennesket ut, og øst for Edens hage satte han kjerubene og det luende sverd som svingte hit og dit for å vokte veien til livets tre.

Men de hadde fremdeles felleskap med Gud.

Du kan se at Kain og Abel hadde også fellesskap med Gud. Se hva Gud sier til Kain.

1M 4:6

6 Og Herren sa til Kain: Hvorfor er du så forbitret, og hvorfor stirrer du ned for deg?

Da Gud kom til Kain etter at han hadde slått sin bror i hjel, var ikke Kain overrasket. Hvis jeg hadde plutselig hørt Guds stemme, ville jeg ha blitt veldig overrumplet, overrasket og kanskje redd. Men du ser ut i fra Bibelen at Kain ikke hadde noen av disse reaksjonene, noe som viser at fellesskapet med Gud var en naturlig del av hans liv.

1M 4:9

9 Da sa Herren til Kain: Hvor er Abel, din bror? Han svarte: Jeg vet ikke. Er jeg min brors vokter?

Til tross for at synden får store konsekvenser for Kain, har han likevel Guds beskyttelse over sitt liv.

1M 4:15

15 Men Herren sa til ham: Dersom noen slår Kain i hjel, skal det hevnes sjufold. Og Herren satte et merke på Kain for at ingen som møtte ham, skulle slå ham i hjel.

Det har aldri vært Gud som har brutt kontakten med oss, men vi gjennom vår synd har brutt kontakten med Gud. I det neste verset står det følgende.

1M 4:16

16 Så drog Kain bort fra Herrens åsyn og bosatte seg i landet Nod, øst for Eden.

I de neste 2000 årene finnes det mange eksempler på at Gud hadde fellesskap med mennesker. Et eksempel er Abraham. Det står i Bibelen at Gud regent Abraham for rettferdig (1Mos 15:6), det vil si at han kunne ha fellesskap med Gud. Hvordan skjedde dette? Gjennom at Abraham var et perfekt menneske som aldri gjorde noe galt? Nei, så absolutt ikke. Hvordan skjedde det da? Jo gjennom tro.

Rom 4:3

3 For hva sier Skriften: Abraham trodde Gud, og det ble tilregnet ham som rettferdighet.

Hva med loven?

Hvorfor kom loven da? Mennesket ønsket ikke å ha fellesskap med Gud, synden og vantroen begynte å bli så stor at Gud måtte gjøre noe med det. Men han har alltid ønsket at vårt forhold skulle være gjennom tro.

David var en mann som levde under lovens tid og Gud kalte han en mann etter mitt hjerte. Hva gjorde David til en mann etter Guds hjerte? Var det at han aldri gjorde feil og alltid adlød loven. Nei så absolutt ikke. Han lå blant annet med en annen mans kone, og drepte mannen hennes etterpå for å skule sin synd (2Sam 11). Gud hadde forkastet kong Saul som var konge før David for en mindre forseelse. Han hadde beholdt et krigsbytte som Gud hadde sagt han skulle ødelegge. Hva gjorde David til en mann etter Guds hjerte? Han trodde Gud. Du kan se det helt fra han var liten, da han slo kjempen Goliat. David stolte på Gud, han trodde Gud. Og det gjorde han rettferdig. David hadde skjønt dette da han sier i Salme 51.

Sal 51:18f

18 For du har ikke lyst til slakteroffer, ellers ville jeg gi deg det. I brennoffer har du ikke behag.

19 Offer for Gud er en sønderbrutt ånd. Et sønderbrutt og sønderknust hjerte vil du, Gud, ikke forakte.

Salme 51 skrev han etter at han hadde begått disse to syndene som nevnt over.

Han hadde skjønt at ofringene i følge loven var nytteløst egentlig, det Gud var etter var hans hjerte. Gud var etter fellesskap. Han skjønnte at han hadde gjort noe veldig galt i sitt forhold til Gud, og han omvender seg fra det. Han skjønnte at sitt forhold til Gud ikke var basert på loven

men ved vennskap og tro. I følge loven skulle David ha blitt henrette på grunn av sin synd i, men Gud ser til Davids hjerte. Så selv under loven ble mennesker rettferdiggjort av tro.

Rom 4:6-9

6 Slik priser også David det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger:

7 Salige er de som har fått sine overtredelser tilgitt og sine synder skjult.

8 Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd.

9 Gjelder nå denne saligprisning de omskårne, eller gjelder den også de uomskårne? Vi sier jo at troen ble regnet Abraham til rettferdighet.

Loven var ment som en læremester, eller Bibelen bruker et uttrykk som heter tuktemester, som skulle lære oss at vi ikke kan oppnå rettferdighet ved våre gode gjerninger. Kraven er for høye, den viser oss at ingen er rettferdige ved gjerninger. Loven var en del av forberedelsen Gud gjorde for at vi skulle skjønne hvorfor Jesus kom, og hvorfor vi trenger en frelser.

Mang lurte på hvorfor Gud ventet så lenge med å sende Jesus, men Gud måtte forberede oss på til å forstå hvorfor han måtte komme. Og loven var en av forberedelsene. Loven er god på den måten at den viser oss vår synd og feil, men den var aldri ment som veien til rettferdighet. Det vi si, hvis vi er gode og snille vil Gud ha samfunn med oss, hvis ikke vil han avvise oss. Dette er å tro at våre gjerninger avgjør vår rettferdighet.

Jeg husker da jeg var liten så trodde jeg at Gud var fornøyd med meg hvis jeg husket på å be og lese litt Bibelen hver dag. Jeg husker at jeg en dag glemte og gjøre dette, og jeg var så fordømt. Jeg trodde at Gud nå ikke var fornøyd med meg lenger, og jeg fikk masse fordømmelse.

Jeg har også følt at hvis jeg gjorde en synd så måtte jeg lide noen dager, før Gud kunne godta meg igjen. Jeg følte at hvis jeg fikk en forespørsel om ha et vitnesbyrd for eksempel, og jeg hadde falt i en synd, så ville Gud at jeg ikke skulle si noe. Dette er ikke sant, for begge disse tingene er å leve under loven. Gud kan bruke deg selv om du ikke er perfekt, Gud kan bruke deg nå selv om du falt i en synd for noen minutter siden. Det som skjer når vi synder er at djevelen fordømmer oss og vi kan føle at Gud er lengre borte, men det er ikke sannheten. Gud er der alltid nær deg, og han bare venter på at du henvender deg og omvender deg til ham igjen. Han fordømmer deg ikke selv om du har gjort den samme synden for 1000ende gang. Synd har konsekvenser og det vil være galt for deg, men Gud er ikke sint på deg for det. Men han ønsker at vi ikke skal synde, for hver den som gjør synd blir slave under den. Og Gud ønsker at vi skal være frie.

Joh 8:34

34 Jesus svarte dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hver den som gjør synd, er syndens trell.

Fienden vil ofte si at denne synden er ok, den vil ikke ha noen konsekvenser. Han sier til og med at den kan være bra for deg, du fortjener det. Men sannheten er at du vil bli en slave under den, og det er det fienden ønsker.

Så å falle i synd er bare dumt og idiotisk, men Gud elsker deg selv om du er litt idiotisk til tider.

Rom 4:13

13 For det var ikke ved loven Abraham eller hans ætt fikk det løftet at han skulle være arving til verden, men ved troens rettferdighet.

Da Jesus døde ble han en rettferdighet både for de som levde i GT og for oss i dag. Det hadde aldri vært mulig å ha felleskap med Gud i all evighet, hvis ikke Jesus hadde tatt på oss våre synder. Dette er nok også et mysterium som vi kanskje ikke helt fullt ut forstår, og det er vel

derfor vi også har mange gale bilder av hvem Gud er og hva Jesus egentlig gjorde. Vi prøver ofte å forklare Gud på vår rasjonalistiske måte å tenke på. Men Bibelen handler om å tro og stole på det som står der, selv om vi kanskje ikke fullt ut forstår alt.

Så i GT kunne mennesker ha samfunn med Gud også gjennom tro. Men synd har alltid skilt oss fra Gud.

Sannheten om synd og hellighet

Det er to grøfter å falle i når det kommer til synd. Den ene er og tro at Gud ikke er gald i deg hvis du synder, at han gjør med deg etter din synd. Det har jeg allerede utdypet ganske mye allerede.

Den andre fellen er å tro at Gud er en slags koselig Gud som er veldig tolerang. Han bryr seg ikke om du synder en gang blant, og er veldig tolerang med deg.

Det er ikke sikkert du er i noen av grøftene helt og fullt, men kanskje du til og med vipper litt frem og tilbake. Kanskje du tenker at det ikke gjør så mye om jeg ser på porno, jeg er jo singel og trenger å tilfredsstille meg selv, dessuten gjør de fleste av vennene mine det. Gud må da forstå det? Kanskje du blir veldig avhengig av det og du begynner å se at det er galt, da er fiendens neste trekk å komme med fordømmelsen Og han sier: "Du har begått den utilgivelige synd, Gud vil aldri godta eller tilgi deg nå. Gud hater deg, han elsker deg ikke lenger. Du visste at det egentlig var synd, men så gjorde du det allikevel, derfor kan ikke Gud tilgi deg." Men ingen av disse utsangene er sannheten.

Det jeg ønsker å belyse nå er synd, og hvordan du kan kjempe mot den og hate den.

Grunnen til at vi synder er fordi vi liker å synde. Hadde vi ikke opplevd en tilfredstilte ved å synde, ville vi ikke synde. Hadde synden vært noe vondt i det vi begikk den, ville vi ikke ha gjort det. Det er det som er syndens felle. Det viser oss ikke konsekvensene av synden. Men synd har alltid en bitter ettersmak. Kanskje det tar litt tid før du ser konsekvensen av den, og mange ser den ikke da heller. De som ikke ser det lurar ofte på hvorfor de er bundet i frykt, sinne, motløshet, selvmedlidenhet, sykdom etc. Disse ting henger nemlig sammen, men det er veldig mange i dag som ikke ser det.

Jesus sier selv at den som gjør synd er syndens slave.

Joh 8:34

34 Jesus svarte dem: "Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som gjør synd, er syndens trell. (BGO)

Paulus sier også følgende om synd:

Rom 6:16

16 Vet dere ikke at når dere stiller dere fram som tjenere til lydighet mot noen, er dere tjenere under den dere lyder, enten det er under synden som fører til døden, eller det er under lydigheten som fører til rettferdighet? (BGO)

Ønsker du å være syndens tjener? Hvem ønsker du skal være Herre i ditt liv. Har fienden områder i livet ditt der han er Herre? Ligger du under for frykt, motløshet, ukontrollert sinne etc. og ønsker du å bli fri. Svaret ligger i dette verset over. Den du er lydige imot vil du tjene. Det å være tjener under synden kan føre deg til fortapelse, dette er ikke mine ord, men Paulus sine. Er det hva du ønsker? Jeg tror ikke det, men fienden har sagt løgner til deg om at det ikke gjør så mye om du synder. Han har til og med sagt at du er kun en synder, og du kan aldri bli fri fra dine synde vaner. Slutt å tro på fiendens løgner. I dag kan du ta opp kampen mot dine synde vaner og bli fri. Kanskje ikke på en dag, men hvis du fyller deg med sannheten vil den gjøre deg fri! Du trenger ikke lenger være syndes tjener! I 1 Tim sier Paulus følgende. 2Tim 1:7

7 For Gud har ikke gitt oss motløshetens (fryktens) ånd, men kraftens og kjærlighetens og sindighetens Ånd(ånd). (BGO)

For det første har Gud ha gitt deg kraft, kraft til å vinne seier over synd og alt annet djevelen kaster din vei.

Ef 1:18f

18 og at deres forstands øyne blir opplyst, slik at dere kan forstå hvilket håp dere fikk ved Hans kall og hvor rik på herlighet Hans arv er blant de hellige,*

19 og forstå hvor overveldende stor Hans kraft er for oss som tror, etter virkningen av Hans mektige kraft. (BGO)

For det andre har han gitt deg kjærlighet som kan drive all fordømmelse og frykt ut.

1Joh 4:18

18 Frykt er ikke i kjærligheten, men den fullkomne kjærlighet driver frykten ut. For frykten har med straff(pine) å gjøre, og den som frykter, er ikke blitt fullkommen i kjærligheten.

For det tredje har han gitt deg sindighetens Ånd. Sindighet (*so-fron-is-mos'*) kan også bli oversatt med selvkontroll eller selvdisiplin.

Mange tenker at de aldri klarer å forandre seg, hvis du for eksempel noe du gang etter gang faller i har djevelen lett for å komme med mismot/frykt og si at du vil aldri overvinne denne syndevanen. Men det er ikke sannheten for han har gitt deg en Ånd som kan hjelpe deg til å overvinne hvis du ønsker å slippe han til. Du har fått en kraft på innsiden til å leve i selvkontroll.

Men hvis Gud har gitt oss alt dette, hva kommer det da av at vi ikke opplever det i vårt liv? Det står også at det finnes ingen fordømmelse i Jesus Kristus, hva kommer det da av at vi så ofte føler fordømmelse.

De aller fleste kristne vet sannheten om at Gud ikke fordømmer oss og at han har gitt oss kraft, kjærlighet og selvkontroll. Men å vite sannheten er ikke nok! Vet ikke om du har oppdaget det? Hvis vi bare hører vil det ikke bli oss til nytte, men vi må også gjøre etter den. Vi må være ordets gjører og ikke bare dens hører, ellers vil vi bedra oss selv.

Jakob sa noen viktige ord som jeg tror vi lett kan glemme.

Jak 1:21-25

21 Avlegg derfor all urenhet og enhver rest av ondskap, og ta ydmykt imot Ordet som er innplantet i dere, og som er mektig til å frelse deres sjeler.

22 Men vær Ordets gjørere, ikke bare dets hørere, ellers vil dere bedra dere selv.

23 For dersom noen er en Ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige ansikt i et speil –

24 han så på seg selv og gikk bort, og glemte straks hvordan han så ut.

25 Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med det, slik at han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjører, han skal være salig i sin gjerning.

Jeg tror mange har blitt bedratt av at vi kjenner sannheten, og vi tror den har satt oss fri bare ved å høre den. Men det er en løgn. Vi må gjøre det som Ordet sier.

Når vi lesere slutten av v 21 som sier: ..og som er mektig til å frelse deres sjeler. Tenker vi ofte på at dette gjelder de ikke kristne, som ikke har frelst sin sjel. Men hvis du leser det en gang til ser du at dette var ment til kristne som hadde fått ordet(sannheten) innplantet i dem. Hvis du ikke er kristen, vil heller ikke Guds ord bli tatt imot og bli innplantet i dem. Så det er nødt til å være kristne, og det kan du også se i sammenhengen med resten av brevet, at han snakker til de kristne. Husk at frelse betyr mer en bare komme til himmelen, det betyr også å bli gjort hel. Mange av oss går og bærer på mange ting i vår sjel, Gud ønsker å sette oss fri, gjøre oss hele her også.

Så det var kristne som visste sannheten, men sannheten hadde ikke fått virkning enda, for de hadde bare hørt sannheten, men ikke praktisert det.

Hvis vi går tilbake til Rom 6 så ser vi et nøkkelord som heter lydighet. Lydighet mot sannheten vil gjøre deg fri.

Ulydighet er kanskje de kristnes største synd, vi gjør ikke det Gud ber oss om å gjøre.

Etter at Jesus hadde helbredet mange syke en dag så han på disiplene sine og hadde en liten undervisning for dem. Noe av den han sier er at vi skal elske hverandre og ikke dømme. Vi må ta hjelken ut av vårt eget øye før vi, kan at flisen ut av vår brors øye. Mye av det han sier handler om lydighet. Jesus sier videre.

Luk 6:45f

45 Et godt menneske bærer fram det som godt er, av hjertets gode forråd. Og et ondt menneske bærer fram det onde av sitt onde forråd. For det hjertet flyter over av, det taler hans munn.

46 Men hvorfor kaller dere meg: Herre, Herre! – og gjør ikke det jeg sier?

Hva flyter ditt hjerte over av? Hva fyller du deg med? Det du fyller deg med, vil kontrollere deg. Hvis du sitter foran TVen opptil 6 timer hver dag og fyller deg med alt søplet som denne verden har å gi deg, og du lurere på hvorfor du ikke har seier i livet ditt. Kan det være at du er ulydig og fyller deg med de gale tingene? Du sier at Gud skal være din Herre, men er han det? Gjør du det Gud sier til deg?

En dag jeg hadde tenkt å sette meg ned å se en film, følte jeg Gud sa til meg at jeg ikke burde se denne filmen. Men jeg tenkte, jeg har jo kjøpt den og det er ikke sikkert ikke så farlig, den vil sikkert ikke påvirke meg så mye. I min ulydighet så jeg å den, og det var absolutt ikke en bra film. Både med språk, vold og sex sener. Og det påvirket meg faktisk i noen valg jeg tok noen dager senere, og jeg falt også inn i fordømmelse. Min ulydighet førte meg inn i en forbannelse som blant annet heter fordømmelse. Hvorfor skjedde dette, jo på grunn av min ulydighet. Når vi er ulydige, kan heller ikke Gud beskytte oss. Det vil ikke si at han ikke lenger er glad i oss, men han kan ikke stoppe oss i våre valg. Jeg kan ikke se på en skrekk film og be Gud om beskyttelse for frykt, mens jeg ser den. Det er ikke slik Guds rike fungerer. Vi gir djevelen adgang til våre liv når vi velger å synde og er ulydig. Det høre jo forferdelig ut sier du, men det er sant. Den som gjør synd er syndens tjener.

La oss se litt mer på denne forbannelsen som heter fordømmelse og hvordan vår synd kan åpne opp for fordømmelsen.

Rom 8:1

1 Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.

Ja hva har dette med det du sier å gjøre? Sier du kanskje? Vet du hva? Det står mer i dette verset en det de fleste bibeloversettere har tatt med. Jeg kan ikke forstå hvorfor de har fjernet den neste setningen, jeg tror ikke det Gud som står bak dette. For den gir oss nemmelig et svar på hvorfor vi som kristne har fordømmelse. Den eneste oversettelsen jeg har funnet (på engelsk og norsk) som tar med dette er King James eller Bibelen Guds Ord som den heter på Norsk. La oss se hva det står der:

Rom 8:1

1 Derfor er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, de som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden. (BGO)

Hvorfor har vi fordømmelse, jo fordi vi har fulgt kjødet, vår gamle natur, og ikke ånden. Vi har vært ulydige mot Guds Ord, sannheten, med andre ord. Det er så viktig at du ser at å vandre i kjødet, som er å leve i synd, har en effekt og konsekvens. Fordømmelse kommer fordi vi har valgt å følge synden. Gir ikke dette skriftstedet deg et bedre svar nå? Hjelper det deg ikke? For nå vet du kilden til din fordømmelse, og nå kan du omvende deg og bli fri fra den.

La meg også bare ta med også at fordømmelse også kommer fordi vi ikke ser hvem Gud egentlig er. Men ofte er synd vi gjør, eller det andre gjør og har gjort mot oss, inngangsporten for et galt Guds bilde. For eksempel hvis du har en far som har stilt umenneskelige krav til deg, vil du også føle at Gud gjør det samme. Ser du sammenhengen?

De gode nyheten er at du ikke trenger å leve etter kjødet, for Gud har gitt deg kraft, kjærlighet og selvkontrollens ånd.

Begynne å se hva djevelens løgner gjør med deg! Hvis du virkelig fikk se det kan love deg at du aldri ønsker å falle i en synd igjen, og i hvert fall ikke leve i den lenge. Må Gud gi deg opplyste øyne så du kan se den åndelig virkeligheten på godt og ondt.

Jeg hadde nettopp vært på en veldig bra seminar et par dager som handlet om hellighet. Jeg var veldig oppmuntret, og kjente jeg virkelig var klar kampen for et mer hellig liv. Jeg gikk og tenkte igjennom det som ble sagt, da jeg stilte meg i en kø for å sjekke in bagasjen på flyplassen. Jeg var litt utålmodig, selv om jeg hadde forholdsvis god tid, så jeg snek meg litt forbi noen i køen. De jeg snek meg forbi likte ikke dette så godt. Så de konfronterte meg med det, og jeg kom bare med en dårlig unnskylding og stilte meg bak dem igjen. Kan ikke si at jeg følte det så veldig god. Her hadde jeg vært på et seminar om hellighet, og noe av det første jeg gjør er å snike i en kø. Bra vitensbyrd, tenkte jeg, og jeg kjente fordømmelsen komme snikende. Men det var to ting Gud hadde lært meg gjennom seminaret, vi er alle på vei, vi er ikke perfekte, og omvendelse meg med en gang. Jeg ba Gud om tilgivelse, og jeg kjente hvordan freden kom tilbake. Jeg kjente jeg måtte bekjenne for meg selv litt at Gud var glad i meg selv om jeg hadde gjort en feil og ikke var perfekt, for det jeg merket de gamle fordømmelsestankebygningene komme tilbake. Husk at fordømmelse faktisk er frykt for avvisning. Vi er redd for at vi ikke når opp til Guds standarder, og at han vil avvise oss og ikke være gald i oss lenger.

Kanskje du tenker litt som jeg gjorde før, at fra nå av skal jeg aldri synde, jeg skal klare å bli perfekt kristen. Jeg kan profetere for deg at du aldri bli en perfekt kristen, for dette er igjen en felle, dette er faktisk å leve under loven. Men hva skal jeg gjøre da?

Fyll deg med sannheten og la den forvandle deg. Og du må vite at du trenger Guds nåde hver dag. Det å sette Jesus som Herre i livet sitt er prosess, for fienden har fått mange forfester i sinnet ditt. Men så lenge du er i prosessen, finnes det ingen fordømmelse. Det er når du ikke lenger vil forandring, og ikke være i denne hellighetsprosessen lenger som gjør at du lever i kjødet. Så lenge du ønsker å sette Gud først, selv om du ikke alltid klarer det, er å leve et liv etter ånden. Hellighet er ikke å leve et perfekt kristenliv, men det er å være villig til å forandre seg og reise seg når man har falt!

En annen ting som synd kan forårsake er faktisk sykdom. Skal snakke mer om det i neste kapittel.

Mange tenker slik at når jeg nå er fri fra all fordømmelse gjør det ikke noe om jeg faller i synd.

Sannheten om helbredelse

For mange er dette med helbredelse et stort mysterium. Hvorfor blir noen helbredet og andre ikke? Jeg har gjort en del studier ut i fra Bibelen, og jeg ønsker å dele noe av det med deg her nå. Jeg tror det kan gi deg mye svar på dette mysteriet, selv om jeg også ikke har absolutt alle svarene, og jeg har nok ikke sett hele sannheten om helbredelse heller.

Vi har også to feller å gå i her. Den ene er å si et alt som skjer er Guds vilje, og at det var Guds vilje at denne personen døde av kreft for eksempel. Det andre er å komme med en dømmende pekefinger å si: Du har ikke tro nok. Jeg tror også at det har med tro å gjøre, men det siste er en feil måte og si og se det på. For vår oppgave er ikke å komme med fordømmelse, men å oppmuntre til tro. Hvis du sier at de har tro og den du ber for ikke har tro, så er din oppgave å gi tro. Men ofte blir dette sagt litt som unnskylding fordi vedkommende som sier det, som tror at han har tro, egentlig ikke har det. Når det kommer til helbredelse har det vært mye forkynnelse ut i fra egne erfaringer og følelser. Vårt Guds bildet har også på mange måter blitt feil på dette området. Vi tror at så lenge vi ikke har tro nok, er ikke Gud fornøyd med oss, og han vil ikke helbrede oss før vi har oppfylt hans krav om tro. "Så tro gjelder ikke da?" Sier du kanskje? Det er det mange som også ønsker å tro dette for å slippe å ha fordømmelse. Tro gjelder! Men vi har ofte et feil bilde av hva tror er, spesielt når det kommer til tro for helbredelse.

La oss gå til Bibelen og finne dens sannheter. Hva underviser den oss om tro og helbredelse? Vi kan begynne med det mest kjente verset fra Jes 53 som er en profeti om det Jesus gjorde for oss på korset.

Jes 53:3-5

3 Han var foraktet og forkastet av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom Folk skjulte sitt ansikt for Ham. Han var foraktet, og vi regnet Ham for intet.

4 Sannelig, det var våre sykdommer Han tok på Seg, det var våre smerter Han bar, mens vi regnet Ham som rammet, slått av Gud og gjort elendig.

5 Men Han ble såret for våre overtredelser, Han ble knust for våre misgjerninger. Straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham, og ved Hans sår har vi fått legedom. (BGO)

Dette skriftstedet er veldig klart, det er Guds vilje at du ikke skal være syk, på samme måte som at Gud ikke vil at noen skal gå fortapt. Ved hans sår har vi fått legedom. Da Jesus døde på korset, tilveiebrakte han din legedom og frelse.

En ting vi må være klar over også at ordet frelse faktisk også betyr helbredelse.

For eksempel I Salme 91:16 er ordet *yesh-oo'-aw* brukt for frelse. Det betyr også utfridd, gjort hel, helbredet o.s.v

På gresk er det et ord som heter *sōzō* som er blitt brukt når ordet frelse og helbredelse brukes, det betyr det samme: Helbredet, gjort hel, frelst, reddet, ført ut i fritt rom m.m.

Mat 9:22

22 Men Jesus snudde Seg, og da Han så henne, sa Han: "Vær frimodig, datter, din tro har frelst deg." Og kvinnen ble frisk fra samme time. (BGO)

Ordet frelst her er på grunnteksten *sōzō*, og det betyr som sagt også helbredet, gjort hel. Så hvis Gud tok all synd på seg, så tok han også all vår sykdom.

Mange tror at sykdom er en velsignelse fra Gud. Gud vil lære meg noe, så han sender meg kreft eller andre sykdommer. Men Bibelen forteller ganske klart at sykdom ikke er en velsignelse fra Gud, men en forbannelsle. Hvis du leser 5Mos 28: 2-13 listes det opp alle velsignelsene som Gud vil sende hvis Israel var lydige mot Gud. Jeg kan ikke finne sykdom i denne listen. Mens hvis vi leser videre om alle forbannelsene (v16-68) finner jeg sykdom.

5Mos 28:21f

21 Herren skal la pesten henge fast ved deg, helt til Han har utryddet deg fra det landet du kommer inn i for å ta i eie.

22 Herren skal slå deg med tærende sykdom, med feber, betennelse, høy feber, sverd, tørke og mugg. Dette skal forfølge deg helt til du går til grunne.

5Mos 28:61

61 Også enhver sykdom og enhver plage som det ikke er skrevet om i denne Lovboken, skal Herren føre over deg, helt til du er ødelagt. (BGO)

Når du leser dette husk verset over, *Han ble knust for våre misgjerninger. Straffen for at vi skulle få fred, rammet Ham.* Jesus ble en forbannelsle for oss.

Gal 3:13

13 Kristus har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse, idet Han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre,(BGO)

Men ut i fra dette, kan du se at sykdom er en forbannelse? Forbannelser, som sykdom kommer ikke fra Gud.

La oss se litt på et annet skriftsted fra NT.

Jak 1:13-17

13 Ingen må si når han blir fristet: "Jeg blir fristet av Gud." For Gud kan ikke bli fristet av det onde, og selv frister Han ikke noen.

14 Men hver og en blir fristet når han blir dratt bort og lokket av sitt eget begjær.

15 Når så begjæret har unnfanget, føder det synd. Og synden, når den er blitt fullmoden, føder død.

16 La dere ikke forføre, mine kjære brødre!

17 All god gave og all fullkommen gave er ovenfra, og den kommer ned fra lysenes Far. Hos Ham er det ingen forandring eller skiftende skygge.

Her står det at all god og fullkommen gave kommer fra Gud. Er sykdom en god gave? Jeg ville ikke betrakte det slik. Og Gud ser på det heller ikke som noe godt. Jesus behandlet sykdom som en fiende, han drev den ut. Det er ikke ett tilfelle i Jesus sin tjeneste der Han sier at de må leve med en sykdom, eller at han velsigner dem med en sykdom.

Mange tror at Gud er humør syk, en dag helbreder han noen, en annen dag vil han ikke. Det står her at hos Gud er det ingen forandring eller skiftende skygge.

Men var det ikke personer på Jesus tid som ikke ble helbredet da? Han helbredet jo ikke alle han så? Det er sant, men det kommer ikke av at han ikke ville, men det kom av at de ikke søkte ham.

Matt 4:24

24 Ryktet om ham kom ut over hele Syria. Og de førte til ham alle som hadde ondt og som led av forskjellige sykdommer og plager, både besatte, månesyke og lamme. Og han helbredet dem.

Det er en ting som går igjen når du studerer Jesus sin tjeneste, men noen få uttak, er det alltid folket som oppsøker han, kom til ham, som ble helbredet. Du finner også at Jesus i noen

tilfeller spør et spørsmål. Som mannen ved Betesda dammen (Joh 5:6) ”Vil du bli frisk?” Eller som til den blinde Bartimeus (Mark 10:51) ”Hva vil du jeg skal gjøre for deg?! På den tiden, som i dag, tror jeg sikkert det var mange som egentlig ikke ønsket å bli helbredet, de bare ønsket å få medlidenhet og folks sympati. For noen var det sikkert levebrødet deres å tigge. I dag kan det være at man ikke ønsker å miste uførepensjonen og de privilegiene det er å være handikappet på en eller annen måte. De vet ikke hva de kan gjøre i arbeidslivet, eller de vil ikke tilbake dit. Alle disse tingene er faktisk synd, og uoppgjort synd kan i de fleste tilfeller sperrer for helbredelsen.

Det er det Jakob også forteller oss i verset over.

14 Men hver og en blir fristet når han blir dratt bort og lokket av sitt eget begjær.

15 Når så begjæret har unnfanget, føder det synd. Og synden, når den er blitt fullmoden, føder død.

Jeg tror ikke død her bare betyr avskillelse fra Gud, men også fysisk. Jeg tror han mener begge deler. Synd kan føre til en fortidlig død.

I GT forsto de at synd kunne føre til en sykdom. Se for eksempel hva disiplene sier i Joh 9:2
2 Hans disipler spurte ham: Rabbi, hvem har syndet, han eller hans foreldre, siden han ble født blind?

De forsto at ulydighet mot Gud, ville føre til forbannelser, som sykdom er. Også over familier. Men sa du ikke nettopp at Gud har satt oss fri fra forbannelser? Det er her troen og lydigheten kommer inn. For hvis du tror og stoler på Gud vil du ikke oppleve forbannelse, men når vi ikke er lydige, det vil si; synder, gir vi fienden en anledning til å komme med sine forbannelser. Jeg tror mange sykdommer kommer på grunn av synd som slekten, foreldre eller personlige synder som vi har gjort. Men ikke alltid! Som i historien i Joh 9:2-3.

I Bibelen så står det faktisk at alt som ikke er av tro er en synd (Rom 14:23), og visste du at frykt er det motsatte av tro? Frykte taler om det vi er redd for skal skje, tro er visshet om det vi håper på skal skje (Heb 11:1). Når vi frykter for noe stoler vi ikke helt på hva Gud har lovet oss. Vi stoler ikke helt på Hans kjærlighet i mot oss.

Visste du at frykt kan påvirke immunsystemet ditt? Spør en lege om det!

Bibelen sier følgende vil skje hvis du bærer på frykt, motløshet og et knust hjerte.

Ord 17:22

22 Et glad hjerte gir god legedom, men en motløs (knust) ånd tar marginen fra benene.

Vet du hvor immunsystemet ditt sitter? Det sitter i marginen i bena. Så hva sier Salomon kan bryte ned immunsystemet? En motløs eller knust ånd/hjerte. Husk også at motløshet er frykt.

Når immunsystemet ditt blir undertrykt over en lengre periode kommer det sykdommer i kjølevannet av det. En amerikansk pastor, **Henry W. Wright** som har studert mye på de åndelige røttene til mange, såkalt uhelbredelige sykdommer, sier at frykt kan føre til astma, allergier av alle slag (frykt for avvisning, knust hjerte, misshandling/verbalt eller fysisk), candida(samme som allergier), høyt blodtrykk(frykt for fremtiden, bekymring), migrene (frykt blandet med skyldfølelse) m.m.

Kan det være at djevelen har brukt frykten til å gjøre deg syk? Kanskje det er en åndelig rot? Jeg tror det!

Men hva skal jeg da gjøre? Du må fylle deg med sannheten, for det er løgnen om Gud som binder deg til frykt. For oss alene å vinne over frykt er veldig vanskelig, men for Gud er alt mulig(Matt 19:26). Hvis vi stoler på ham, noe vi vil når vi kjenner til og følger sannheten, vil den gjøre oss fri. Husk igjen på Joh 8:31f

31 Da sa Jesus til de jødene som var kommet til tro på Ham: "Hvis dere blir i Mitt ord, er dere i sannhet Mine disipler.

32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri."

Ords. 17:22 gav oss også et svar, det står et glad hjerte gir god legedom. Hvis du ikke bærer på fordømmelse, frykt og motløshet, men gleder deg i Gud, vil det være til god legedom for deg. Det er ikke uten grunn Paulus sa følgende til Filipper menigheten:

Fil 4:4-7

4 Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!

5 La deres saktmodighet bli kjent av alle mennesker. Herren er nær!

6 Vær ikke bekymret for noe, men la i alle ting deres bønneemner komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takk.

7 Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus.

Det står ikke gled dere når du føler for det, men Gled dere i Herren alltid. Vi kan prise Gud og glede oss over Han, til tross for elendige omstendigheter. Tror ikke Paulus og Silas følte veldig for å glede seg i Gud da de ble pisket, slått og kastet inn i det innerste fangehulle (som forresten ikke er som en norsk fengselscelle) med stokker om beina. Men der inne valgte de å synge lovsanger til Gud (Apg 16:21-40).

Hva kan ta vekk vår glede i Gud? Det eneste som kan ta vekk gleden i Herren er vår synd.

Synd fører som sagt til blant annet til frykt og fordømmelse.

Så hellighet er også nøkkelen til god helse.

En annen ting er dette med bitterhet og ikke villig til å tilgi andre eller seg selv. Dette igjen kan føre til sykdommer, og det er i hvert fall en sperre for helbredelsen. Hvis du sliter med en sykdom og har masse bitterhet mot andre eller deg selv, og ber om helbredelse trenger du først å tilgi, før du kan motta helbredelsen. Bitterhet er en synd, og den vil hindre deg i å bli legt.

Jesus sa til mannen som han hadde helbredet ved Betestad dammen:

Joh 5:14

14 Senere fant Jesus mannen i templet og sa til ham: Se, du er blitt frisk. Synd ikke mer, for at ikke noe verre skal hende deg.

Jeg tror denne mannen bar på mye selvmedlidenhet, ut i fra det han sa. Og hvis han fortsatte med denne synden, kunne den ha gjort han syk igjen.

Mange spør hvorfor så mange ikke blir helbredet, jeg tror mye av svaret ligger i det jeg nå har skrevet. Gud ønsker ikke å helbrede deg, for at du fremdeles skal leve under den synden som kanskje gjorde deg syk. Hvis motløshet er roten til din sykdom, vil han gjerne sette deg fri fra motløshet før han setter deg fysisk fri, for da vil du ikke kunne få denne sykdommen igjen.

Og hvis du bærer på bitterhet vil han sette deg fri fra dette før han setter deg fysisk fri

Jeg tror Gud ofte drøyer, for de han ønsker å lære oss til å stole på han og bygge vår tro slik at vi ikke blir syke igjen og kan hjelpe andre i samme situasjon. Så på denne måten kan jeg være enig i at Gud kan lære oss noe, men det er ikke denne måten han ønsker å gjøre det på. Hvis vi hadde grepet troen, stått i mot synd og fritesleser og stolt på han, ville vi ha unngått å komme i denne situasjonen.

Gud ønsker ikke først og fremst å helbrede oss, men å gjøre det slik at vi ikke blir syke. Det er hva Gud ønsker for oss. Og det er mulig!

Så du sier at vi må være perfekte da for å motta helbredelse? Det sier jeg absolutt ikke! Jeg tror det viktigste er at vi ønsker å tilgi og ikke være slave under synden. Hvis vi i vårt hjerte ønsker å følge Jesus, og tro han tror jeg helbredelsen ikke er noe problem.

Jeg tror Gud kan sette oss fri i det vi ser denne sannheten, og Gud kjenner våre hjerter bedre enn oss selv. Vi kan også ofte prøve å bli helbredet på vår måte, men det vil ikke skje slik. Min oppfordring er å bare stole på Gud, stadig øv deg opp til det, og ikke gi opp, og du vil se at du får helsen din tilbake.

I skrivende stund sliter jeg selv med en sykdom som har sin åndelige rot i frykt. Jeg har sett disse sannhetene og jeg har blitt bedre, men jeg er fremdeles i prosessen til å bli fri. Men jeg har bestemt meg for å stå i mot synd, og proklamere for meg selv denne sannheten om at Gud elsker meg. Og jeg vet at helbredelsen vil komme. Jeg vet ikke når, men jeg vil uansett sette min lit til Gud.

Paulus torn i kjødet.

Mange kristne mener at Paulus torn i kjødet var en sykdom. Men hvis du leser 2Kor 11 og 12 i sin sammenheng tror jeg ikke dette er tilfelle. Husk at vi trenger å se Bibelen i sin sammenheng.

2Kor 12:7-10

7 Og for at jeg ikke skal opphøye meg av de overmåte store åpenbaringer, har jeg fått en torn i kjødet, en Satans engel som skal slå meg, for at jeg ikke skal opphøye meg.

8 Om denne bad jeg Herren tre ganger at den måtte vike fra meg.

9 Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg.

10 Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpelighet, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!

En ting jeg vil først spørre deg om. Hvis du tror at din sykdom er et torn i kjødet, hvilken høye åpenbaringer kan du vise til, og har du vært i den tredje himmel? Paulus sier her at dette er grunnen til tornet han hadde i kjødet.

Torn blir også brukt i GT som et bilde, da er det alltid snakk om mennesker, ikke sykdom.

4Mos 33:55

55 Men hvis dere ikke driver dem som bor i landet, bort fra deres ansikt, skal det bli slik at de dere lar bli igjen, skal være som torner i øynene på dere og som sporer i siden på dere. De skal plage dere i landet der dere bor.

Esek 28:24

Alle som er omkring Israels hus, de som forakter dem, skal ikke lenger være noen stikkende tornebusk eller en smertefull torn for dem. Da skal de kjenne at Jeg er Herren Gud."

Jeg tror Paulus visste om disse skriftstedene, derfor tror jeg at han brukte dette som et bilde på de menneskene som hele tiden ønsket å ta livet av ham. Han hadde vært, pisket, slått, steinet skipsbrudden osv på denne tiden. Han ramser opp alt dette i kapittelet før. Ordet for skrøpeligheter som på gresk heter: *astheneia*, kan bety svakhet (i kropp eller sinn), sykdom (pine) eller skrøplighet. Så ordet er også brukt om sykdom.

Men i v 10 sier han hva skrøpelighele består av: *under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld.*

Gud har aldri lovet oss at han vil ta vekk forfølgelse. Bibelen sier at mennesker vil hate oss, på grunn av at vi elsker Han (Joh 15:18-24), og som kristen må vi regne med forfølgelse (Mark 10:30). Det er et torn vi faktisk alle må bære, mer eller mindre. For Paulus var det veldig mye av det, som du kan lese om i kapitelet før og i flere av brevene hans (se også 1 og 2 Tim). Jeg kan tenke meg at dette var til tider tungt å bære, så jeg kan forstå hvorfor han ber Gud ta det vekk. Jeg tror kanskje han opplevde mer en mange av disiplene, og det kan være på grunn av hans høye åpenbaringer. Gud kan ikke ta dette fra oss, fordi da vil han overstyre menneskers frie vilje.

Hvis du fremdeles mener at Gud skulle gi deg sykdom ut i fra dette skriftstedet, så står det også her at tornet i kjødet ikke kom fra Gud, men det var en satans engel.

Et annet skriftsted som en del bruker som eksempel på at Paulus hadde en sykdom er i Galaterbrevet. De tror at han hadde en øyensykdom, der han hadde rennende og hovene øyne som gjorde at han ikke så veldig bra ut. Det eneste skriftstedet som de har som grunn for dette er nettopp dette skriftstedet.

Gal 4:13-15

13 Dere vet at det var på grunn av kjødets skrøpelighele jeg forkynte evangeliet for dere den første gangen.

14 Og den prøvelsen som var i mitt kjød, verken foraktet eller forkastet dere, men dere tok imot meg som en Guds engel, ja, til og med som Kristus Jesus.

15 Hva er det nå blitt av den velsignelsen deres? For det vitner jeg om dere, at dersom det var mulig, hadde dere revet ut deres egne øyne og gitt dem til meg.

Det første vi kan legge merke til er at Paulus sier at den skrøpelighele som var i mitt kjød, så hvis det var en sykdom, hadde han blitt helbredet på det tidspunktet han skrev dette brevet.

Utrykket: *hadde dere revet ut deres egne øyne og gitt dem til meg*, mener noen betyr at han hadde en øyensykdom. Men dette kan like godt være et bilde, en metafor. Vi har uttrykk i dag også, om at vi skulle gjerne gitt beinet eller armen for en ting.

En annen ting er at dette kunne ha vært etter at han hadde blitt nesten (eller jeg tror han faktisk var død, men Gud reiste han opp igjen) steinet til døde i Apg 14:19-22

19 Men det kom jøder dit fra Antiokia og Ikonium. De overtalte folket, så de steinet Paulus og drog ham utenfor byen, da de trodde at han var død.

20 Men da disiplene samlet seg om ham, reiste han seg og gikk inn i byen. Dagen etter drog han av sted til Derbe, sammen med Barnabas.

21 De forkynte evangeliet der i byen og vant mange disipler. Så vendte de tilbake til Lystra, Ikonium og Antiokia.

22 De styrket disiplenes sjeler, formante dem til å holde fast ved troen og sa: Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler.

Antiokia var hovedstad i den romerske provinsen Galatia. Så det kan være denne turen Paulus sikter til.

Men står det ikke i Gal 4:13 at det var den første gangen han var der. Her er det en liten tolkningsspørsmål i oversettelsen, for det ordet som er brukt på gresk, *proteron*

kan også bety bare før (det er faktisk mest oversatt til før, se Joh 6:62, Joh 7:51, Joh 9:8, 2Kor 1:15, 1Tim 1:13 her er det, det samme greske ordet). Så det kan oversettes med *Dere vet at det var på grunn av kjødets skrøpeligheit jeg (en gang) før forkynte evangeliet for dere.*

Noen sier også at Paulus skriver med store bokstaver mot slutten av Galaterbrevet og at dette beviser at han hadde dårlig syn.

Gal 6:11

11 Se med hvor store bokstaver jeg har skrevet til dere med min egen hånd!

Det var ofte vanlig at det var folk som hadde som jobbe eller en utdanning i å skrive, og Paulus hadde veldig sannsynligvis med seg en som hadde denne utdannelsen. Vi vet for eksempel at legen Lukas var med ham på en del reiser, og til Roma der han skrev de fleste av brevene sine, og det kan være veldig sannsynlig at han skrev brevet for ham. Men det betyr ikke at Paulus hadde dårlige øyne.

Men grunnen til at han skriver med store bokstaver og med egen håndskrift, kan være at dette var så viktig, noe budskapet hans var, at han ville understreke det ved egen håndskrift og store bokstaver.

Jobs lidelser

Mange ser på jobb som en person der Gud bare tillot at sykdom rammet ham, og de drar den konklusjonen om at Gud tillater at sykdom kommer for å prøve oss.

Men du vet Job var ikke perfekt, men han var en mann med integritet.

Job 1:1

1 I landet Us var det en mann som hadde navnet Job. Denne mannen var ulastelig (hel i sin ferd) og rettskaffen, han fryktet Gud og vendte seg bort fra det onde.*

Det er bare en person som har vært fullkommen, og det er Jesus. Ingen andre en han har vært hundre prosent ren og fullkommen.

Jeg har nevnt før at synd kan gi djevelen en lovlig (men begrenset) inngang til ditt liv, og jeg tror det var slik med Job også. Job hadde faktisk frykt. Da mange gale ting hadde skjedd med han sier han følgende:

Job 3:25f

25 For det fryktelige som jeg fryktet, er kommet over meg, og det jeg hadde angst for, har nådd meg.

26 Jeg har ikke fred, og jeg har ingen ro. Jeg får ikke hvile, for uroen kommer."

Johannes sier: 1Joh 4:18

18 Det er ingen frykt i kjærligheten. Men den fullkomne kjærligheten driver frykten ut, for frykten regner med straff. Men den som frykter, er ikke gjort fullkommen i kjærligheten.

Job var ikke fullkommen i kjærligheten til Gud, han hadde frykt, og frykt er faktisk en synd. Den som vi er redd for gir vi ofte fienden rett til å gjøre med oss. Hvis vi for eksempel er redd for avvisning, er det nettopp det som ofte vil skje.

Så djevelen hadde en lovlig rett til å teste Job, på grunn av hans synd.

Hvis du også studerer Job så vil du finne ut at karakteren hans slo sprekker etter hvert som ting ble mer og mer vanskelig. Men mot slutten innser Job sin synd, omvender seg og erkjenner hvem Gud er. Og hva skjer da? Jo les selv:

Job 42:12-17

12 Herren velsignet Jobs siste dager mer enn i begynnelsen. Det ble gitt ham fjorten tusen sauer, seks tusen kameler, tusen par okser og tusen eselhopper.

13 Det ble også gitt ham sju sønner og tre døtre.

14 Den første kalte han med navnet Jemima, den andre med navnet Kesia og den tredje med navnet Keren-Happuk.

15 Det fantes ikke så vakre kvinner som døtrene til Job i hele landet. Og deres far gav dem arv sammen med deres brødre.

16 Etter dette levde Job i hundre og førti år. Han fikk se sine barn og barnebarn i fire slektsledd.

17 Så døde Job, gammel og mett av dager. (BGO)

Hvilken bra slutt! Det er den samme slutten som Gud ønsker for ditt liv. Han ønsker å gi deg masse velsignelser, eller han har faktisk allerede gjort det. Du trenger bare se det!

Ef 1:3

3 Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.

Ikke gi opp

Det er ofte når du er like før et gjennombrudd at kampen er hardest. Djevelen vet at hvis du får ditt gjennombrudd kan du gjøre stor skade for hans rike. Mange kan bli satt i frihet på grunn av ditt vitnesbyrd! Derfor ikke gi opp når motløsheten setter inn, stå djevelen fast i mot og han skal fly fra deg, som det står i Jak 4:7

7 Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, så skal han fly fra dere.

Hvis du er Gud undergitt, ønsker å ha han som Herre, vil djevelen fly fra deg. Han har ingen rett over livet ditt lenger. Og i dag kan være din seiers dag, så ta opp sverdet og stå imot fienden. Ikke fall inn i selvmedlidenhet eller bitterhet, djevelen vil så gjerne at du skal bo der i bitterhetens dal. Ikke la han lure deg med sine løgner lenger, men stå opp og bekjenn og følg sannheten. Ikke se til hva du føler verken fysisk eller psykisk, akkurat nå, men se til han som har elsket deg så høyt at han ikke bare døde for din synd, men også din sykdom.

1Pet 2:24

24 han som bar våre synder på sitt legeme opp på treet, for at vi skal dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår er dere blitt legt.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.